

Веднага те повикали всичките фабриканти на вжжа и им заповядали да направят в три дни едно вжже от пясжчни жрна.

Надолу, нагоре, месили пясжка, разтегляли го... Но вжжето не ставало.

Тогава сжседите, като не получили вжжето, заплашили ги с война.

— Ами какво ще правим сега? — питали се всички в младежката джржава.

— Що да правим? Погубени сме.

Един ден, добрия син отишжл да носи храна на баща си в пещерата. Стареца видял, че син му е много умислен.

— Какво имаш на сжрцето си, синко? — попитал го баща му.

Сина разказал за опасността што ги заплашвала.

— Брей, от това ли се плашите вие? — казал старецът. — Отговорете на неприятеля така: нашите деди и предеди, когато са взели вжжето на заем, което вие искате сега, сж казали на вашите предеди така: „Отрежете едно парче, да бжде за мостра, за да не искате обратно друг вид вжже... Дайте сега това парче от вжжето, та по него да ви направим цялото вжже“.

Така и отговорили.

— Все трябва да има някой старец да ги сжветва, — рекли сжседите и отложили войната.

От ромжнски Д. И.

